

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău  
Judecător: O. Melniciuc  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău  
Judecători: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

Dosarul nr. 3ra-1152/17

## ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător  
Judecători

Ala Cobăneanu  
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Centrul de Sănătate Publică,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societate cu Răspundere Limitată „Ferrum” împotriva Serviciului Supraveghere de Stat a Sănătății Publice din mun. Chișinău privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Societate cu Răspundere Limitată „Ferrum”, a fost casată hotărârea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre,

### **c o n s t a t ă :**

La 15 mai 2015 SRL „Ferrum” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Supraveghere de Stat a Sănătății Publice mun. Chișinău. A solicitat prin cererea inițială și cererea suplimentară anularea rezultatelor controlului efectuat de Serviciul Supraveghere de Stat a Sănătății Publice din mun. Chișinău la 26.03.2015, a prescripției sanitare nr. 12/3-2104 din 01.04.2015 și a hotărârii nr. 100 din 22.07.2015, încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-7, f.d. 21-24).

A indicat că la 26 martie 2015 reprezentanții pârâtului au efectuat un control la spălătoria SRL „Ferrum” din mun. Chișinău, iar la 06.04.2015 reclamantul a recepționat prin intermediul oficiului poștal prescripția sanitară nr. 12/3-2104 din 01.04.2015, decizia de control și delegația de control.

Consideră că în cadrul controlului inopinat au fost încălcate prevederile art. 4, 20, 21 și 24 ale Legii nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, ce ține de informarea persoanei supuse controlului despre drepturile și obligațiile acesteia, acordarea suportului necesar persoanei supuse controlului pentru înțelegerea deplină a prevederilor documentelor și actelor normative în a căror bază se efectuează controlul, prezentarea de către

controlorul a legitimației de serviciu, întocmirea actului de control și înmânarea unui exemplar al acestuia.

Sustține, că controlorul a invocat un singur lucru, că controlul se efectuează în baza petiției parvenite de la locatarii casei în care este amplasată spălătoria. Cu toate că au fost solicitate nu li s-a prezentat legitimația, decizia de control și actele ce confirmă corespunderea aparatelor de măsurare cu standardele în vigoare.

Consideră că, în rezultatul acțiunilor ilegale ale reprezentanților pârâtului au fost încălcate drepturile și interesele legale ale SRL „Ferrum” prevăzute de art.25 alin. (1) lit. a), b) și g) Legea nr.131 din 08.06.2012. Procedura de control nu s-a încheiat cu întocmirea a unui act de control, care urma a fi prezentat nu mai târziu de 31.03.2015.

Invocă, că actul de control sub formă de prescripție a fost întocmit abia la 01.04.2015 și expediat în adresa SRL „Ferrum” la 04.04.2015. Consideră că prin prisma art. 31 alin. (1) și (2) al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreținător, rezultatele controlului sunt nule și nu pot servi drept temei pentru executarea prescripției privind înlăturarea încălcărilor și/sau pentru aplicarea sancțiunilor respective în cazul în care controlul a fost efectuat cu încălcarea prevederilor legii.

Prin cererea prealabilă din 07.04.2015 au solicitat anularea rezultatelor controlului efectuat la 26.03.2015 și a prescripției sanitare nr. 12/3-2104 din 01.04.2015, precum și eliberarea unui exemplar al procesului-verbal care urma a fi întocmit în cadrul controlului, însă în termenul stabilit de lege nu au primit nici un răspuns.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Societate cu Răspundere Limitată „Ferrum” împotriva Serviciului Supraveghere de Stat a Sănătății Publice din mun. Chișinău privind declararea nulă a rezultatelor controlului efectuat pe 26.03.2015 la spălătoria SRL „Ferrum”; a prescripției sanitare nr.12/3-2104 din 01.04.2015; a hotărârii nr.100 din 22.07.2015, emise de Serviciul Supraveghere de Stat a Sănătății Publice din mun. Chișinău, și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 s-a admis apelul declarat de SRL „Ferrum”. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01.12.2015 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

- S-a admis în parte acțiunea înaintată de SRL „Ferrum”;
- S-a anulat prescripția sanitară nr. 12/3-2104 din 01.04.2015 și hotărârea nr. 100 din 22.07.2015, emisă de Serviciul Supraveghere de Stat a Sănătății Publice din m. Chișinău, în privința SRL „Ferrum”;
- În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 31 martie 2017, Centrul de Sănătate Publică a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 decembrie 2015.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate

pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel cât, a încălcat normele de drept material, aplicând o normă abrogată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 11.01.2017 (f.d. 140), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul Centrului de Sănătate Publică se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie

capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

### **d i s p u n e:**

Recursul declarat de Centrul de Sănătate Publică se consideră inadmisibil.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță